

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 09.08. 1974 aféra Watergate – Richard Nixon se stal prvním prezidentem USA, který rezignoval na svoji funkci
- 10.08. 70 Římany byl zničen Jeruzalémský chrám, který stál od roku 518 př. n. l. do roku 70 n. l. Chrám, který byl zbudován navrátilci z babylonského zajetí, byl jednoduchý a prostý. Herodes Veliký (74 př. n. l. - 4 n. l.) jej proto roku 19 př. n. l. nechal přestavět a proměnil jej v honosnou stavbu.
- 11.08. 1892 † Ladislav Stroupežnický, dramaturg Národního divadla (* 6. 1. 1850)
- 12.08. 1928 † Leoš Janáček, hudební skladatel (* 3. července 1854)
- 13.08. 1926 * Fidel Castro, kubánský revolucionář a bývalý prezident
1929 v pražském kině Lucerna se promítal první zvukový film
- 14.08. 1893 v Paříži byla poprvé v historii provedena řidičská zkouška
- 15.08. 1914 slavnostně otevřen Panamský průplav
➤ Slunce-li o Nanebevzetí Panny Marie svítí, lze hojnost vína se nadíti.
- 16.08. 1958 * Madonna, americká zpěvačka a herečka
- 17.08. 1753 * Josef Dobrovský, kněz, historik a filolog - ačkoli nepsal česky a nevěřil v budoucnost českého jazyka, bývá řazen do české literatury, protože se na záchraně českého jazyka svými filologickými pracemi výrazně podílel († 6. leden 1829)
- 18.08. 1830 * František Josef I., rakouský císař - byl jedním z nejdéle vládnoucích panovníků na světě (1848 - 1916). Dožil se i pravděpodobně nejvyššího věku (86 let) ze všech habsburských panovníků. († 21. listopadu 1916)
➤ Přinese-li déšť svatá Helena, bývá otava dlouho zelená.
- 19.08. 1936 byl zahájen první z moskevských procesů, během nichž byly v rámci stalinských čistek popraveny tisíce lidí
- 20.08. 1968 † George Gamow americký fyzik ukrajinského původu. Je pokládán za otce teorie "Velkého třesku" (* 4. března 1904)
- 21.08. 1911 z Louvru ukraden obraz Mony Lisy – italský zloděj Vincenzo Peruggia jej dostal až do Florencie, kde ho nabídl ke koupi antikváři Alfrédu Gerimu. Byl však při prodeji zatčen, a tak se obraz vrátil zpět do Paříže, kde byl roku 1913 slavnostně vrácen do Louvru.
- 22.08. 1922 * Miloš Kopecký, herec († 16. února 1996)

Vystoupí čtyři filozofové.

Dejme tomu, že sami patříme k filozofům a alespoň jeden z nás je špinavý od sazí.

- 1) Nevidím nikoho, kdo má saze v obličejí. Potom jsem špinavý já sám a na další zastávce vystupuji.
- 2) Vidím jednoho špinavého filozofa. Jestliže on nevystoupí na první zastávce, není přesvědčen o tom, že není od sazí. To může být jedině z toho důvodu, že jsem špinavý já. Vystupuji s ním tedy na druhé zastávce.
- 3) Vidím dva špinavé filozofy. Jestliže tito dva nevystoupí ve druhé stanici, musí být ještě někdo třetí špinavý. Protože nevidím jiného špinavého filozofa, jsem špinavý sám, a vystupuji s nimi na třetí zastávce.
- 4) Vidím tři špinavé filozofy. Jestliže tito tři nevystoupí na třetí zastávce, musí být ještě někdo čtvrtý špinavý. Protože nevidím jiného špinavého filozofa, jsem špinavý sám, a právě to si myslí ostatní tři. My čtyři, kteří jsme špinaví, vystupujeme na čtvrté zastávce.

Subjekt A, jenž vyvíjí úsilí o vytvoření svislého či úklonného díla ústího na povrch země a determinujícího subjekt B, sám opíše dráhu ve zmíněném díle končící.

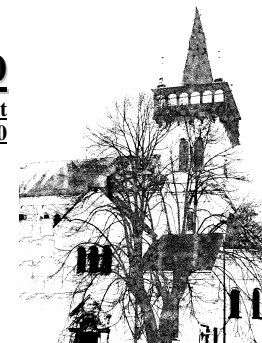
HŘIVNA

srpen 2010

17 / 10

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 9.8.2010 do 22.8.2010

den	hod.	úmysl
09.08.	pondělí	-----
10.08.	úterý	-----
11.08.	středa	KA 8:00 za † rodiče Kociánovy
12.08.	čtvrtek	KA 8:00 za † rodiče Fabiánkovy
13.08.	pátek	KO 18:00 za Františka a Terezii Šulcovy a děti
14.08.	sobota	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho KK 18:00 na úmysl dárce
15.08.	neděle	SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE KO 8:30 za živé a † z rodů a duše v očistci TT 10:00 na úmysl dárce CH 15:00 na úmysl

den	hod.	úmysl
16.08.	pondělí	-----
17.08.	úterý	KA 18:00 za farní společenství
18.08.	středa	KA 8:00 za rodiče Masničákovy a děti TT 17:00 na úmysl
19.08.	čtvrtek	KA 8:00 za † Josefa Vacátka, otce a bratra Zdeňka
20.08.	pátek	Památka sv. Bernarda KO 18:00 za Jaroslava Tichého, rodiče Hourovny a dceru Růženu
21.08.	sobota	DD 13:30 za farní společenství KO 18:00 za staré, nemocné, trpící a umírající
22.08.	neděle	21. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 8:30 za † Vladimíra Zaciöse, rodiče a bratra TT 10:00 na úmysl

neděle 15.8. BOZKOV poutní bohoslužby v 8:00 a 10:00 hod. Hlavní bohoslužbu v 10:00 bude celebrovat biskup Jan Baxant.

SVATÝ BERNARD (20.08.)

(1090/1091 - 20. srpen 1152) - byl významný středověký teolog, filosof, myslitel a důležitý člen nově vzniklého cisterciáckého řádu.

Narodil se na hradě Fontaines ve Francii jako člen významného šlechtického rodu. Krátce před jeho narozením měla podle legendy Bernardova matka živý sen, že porodí psa s rezavou skvrnkou na hřbetě. Zpovědník jí vyložil sen tak, že porodí syna, který bude jako věrný pes střežit dům boží a štěkat na nepřátele víry.

Bernard opravdu silně tíhl k víře a vyrostl v ctnostného mladíka. Získal vzdělání v klášterní škole a po jejím absolutoriu se rozhodl pro řeholní život. Se třiceti druhy se usadil na otcových statcích v Chatillonu a společně se připravovali na vstup do řehole. Roku 1112 vstoupili do kláštera Cisterciáckého řádu v Citeaux. Tehdy nový řád byl roku 1100 schválen papežem Paschalise II. Do konce Bernardova života vzniklo z jeho popudu a pod jeho vedením 68 dalších klášterů.

Bernard se těšil velké autoritě a často byl volán, aby řešil i osobní spory vysoce postavených osob.

Postavu nevěsty biblické knihy Píseň písní vyložil jako obraz Panny Marie a výrazně tak ovlivnil mariánskou úctu ve středověku.

Svatořečen byl 18. ledna 1174 a v roce 1830 prohlášen Piem VIII. za učitele církve.

LÉK, KTERÝ ÚČINKUJE VŽDYCKY

Co znamená důvěřovat v Boha

Neznamená to, že všechno dopadne, jak chceme, a že všechno půjde hladce. Důvěra v Boha neznamená, že Bůh v nás obnoví onen klamný pocit jistoty, který jsme měli předtím. Znamená to, že ať se stane cokoli, věříme, že Bůh je s námi a že pokud se ho budeme držet, i ze zlého dá vzejít dobru, ba i z toho zla, které dopustil. Musím se rozhodnout už teď, že i v nejtemnější hodině života budu věřit, že Bůh je se mnou. A já věřím, že bude s vámi a se všemi, kteří se k němu obracejí. I s těmi, kteří ho neznají natolik, aby se k němu obrátili. Tento život se vším dobrým i zlým rychle mívá, ale Bůh trvá navěky. Nakonec dobří i zlí přejdou přes uzoučký práh fyzické smrti. Projdou za závoj tělesné podoby a budou stát před Bohem, kde každý musí vydat počet ze svých skutků a spolehnout se na Boží milosrdenství.

Z naší lidské zkušenosti víme, že existuje jen velmi málo léků, které vždycky zaberou. Prožíváme-li velké zklamání a žal, je jeden lék, který má spolehlivý účinek, pokud se podává opatrně a důsledně: Vyjít ze sebe a pomoci druhému. Kdysi dávno jsem se naučil nazpaměť tuto větu: „Zachraň něčí duši, a ona zachrání tvoji.“ Myslím, že princip sebezáchovy obsažený v tomto výroku se velmi dobře shoduje s výzvou našeho Pána: „Miluj svého bližního jako sebe.“ Skutky milosrdenství jsou jako časté dávky léků na nemocné srdce.

Když přijdeme o své drahé nebo když neúspěch pronásleduje naše úsilí, snadno se stáhneme do jeskyně sebelítosti, kde si lžeme rány. „Proč bychom mysleli na někoho druhého? Na nás nemyslí nikdo. Nikdo mě nemá rád, a tak se budu mít rád sám. Po ostatních mi nic není.“

Takový postoj sice láká, když je člověk hluboce zraněn, ale vůbec nepomůže. Protiřečí

příkladu i slovům Krista. Evangelní poselství říká, že Bůh nás miloval, ač my jsme ho nemilovali. Kristus položil za své přátele život, i když věděl, že ho opustí. Jeho prorocství o umučení a o jeho významu pro spásu světa- „A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě“ - mluví o jeho bezvýhradném milosrdenství hořícím uprostřed stravující temnoty. Jeho modlitba na kříži za odpuštění - „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí“ - je vrcholným vyjádřením toho, o čem mluvíme: lék na žal a zklamání je milosrdná láska.

Můžete být přesvědčeni (a možná správně), že vaše rána ze ztráty milovaného člověka se nikdy nezacelí. Nebo se potýkáte s odpuštěním křivdy a víte, že ji nikdy nebudete schopni odpustit. Kristův příklad vás může vyvést ze sebe. Působivě zní nádherná rada svatého Jana od Kříže: „Tam, kde není láska, zasévej lásku, a sklidiš lásku.“

Prvním krokem ve chvíli rozrušení má být návrat k vlastním povinnostem - péče o ty, které máte na starosti. Někdy to děláme se značnou neochotou. Deprese se nám lepí na paty, takže se doslova vlečeme. Jakýsi hlas uvnitř, hlas zraněného já, křičí: „Všichni mi dejte pokoj, nechte mi můj žal a vztek.“ Neposlouchejte ten hlas!

Další krok je vnímat potřeby těch, kdo jsou také nešťastní a smutní. Jde-li o smrt v rodině, je dobře, když se postaráme o ostatní, když zajistíme všechno potřebné. Přišel jsem na to, že když jsem sám prožíval velké osobní rozrušení, vždycky se našel někdo, kdo na tom byl ještě hůř než já, kdo byl osamělý, opuštěný, nemocný, umírající. Odolal jsem nutkání starat se sám o sebe a snažil jsem se být pro toho druhého. Asi jsem mu ani příliš nepomohl a udělal jsem víc pro sebe než pro něho, ale on byl vděčný, nebo aspoň moji ochotu přijal.

Štědrost, milosrdenství, laskavost, zájem o druhé, i trpělivost, to jsou způsoby, jak naplnit Ježíšovu radu milovat svého bližního jako sebe samého a být milosrdný stejně jako je milosrdný Bůh. V těžkých chvílích máme slabé nervy a musíme se někoho přidržit. Také bychom měli být ochotní se omluvit, to je velký skutek milosrdné lásky a zájmu o druhé a my na něj tolik zapomínáme. Jak je ušlechtilé, když někdo sám obtížen ještě nese břemeno druhých! Nic neosloví víc než soucit a milosrdenství těch, kdo druhým odpouštějí, ač sami žádnou útěchu a milosrdenství nedostávají.

(Benedikt Groeschel z knihy "Povstaň z temnot")

SETKÁNÍ, KTERÉ NÁS MŮŽE PROMĚŇOVAT

"Když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo."

(Lk 9,29)

Podle tváře si děláme první úsudek o člověku. Z výrazu obličeje, pohledu očí ... můžeme skutečně vyčíst ledacos z toho, co se děje uvnitř druhého.

Na tvář si občas nasazujeme masku. Snažíme se zakrýt svůj smutek, strach, můžeme se tvářit sebestiště, upřímně, nebo naopak neproniknutelně ...

Setkání s Bohem v modlitbě nás může proměnit uvnitř tak silně, že se to projeví i na naší tváři. Podobně jako na Ježíšově tváři i na nás může být vidět, že jsme se setkali s Bohem.

I naše tvář může zářit pokojem, radostí a láskou. Třeba pak skrze naši prozářenou tvář pošle Bůh své světlo do temnot v životech druhých lidí.

(www.vira.cz)